eine Nadel, wie eine Nadel spitz zulausend: स्रनीक MBB. 6,699. 12, 3729. ट्यूट् 6, 3395. 3111. यानि so v. a. zu eng Karaka 1,19. Çirre. Sanu. 1,7,102; vgl. मूचीवक्त. — 2) m. a) eine Art Kuça-Gras Riéan. 8,93. — b) Mücke oder ein anderes stechendes Insect Suça. 2,288,9. — c) Vogel oder ein best. Vogel: द्वष्टास्ते पूर्णानिर्पासभुतः सूचीमुखास्त् ते । ज्ञापत्ते गिर्विद्यापाः Miak. P. 14,54. ein best. Vogel oder N. pr. eines Vogels Katuâs. 60, 208. fgg. Pankat. 93, 4. Spr. (II) 3578. — d) eine best. Stellung der Hand Verz. d. Oxf. H. 202, a, 7. — 3) n. a) Diamant H. 1065. — b) eine Art Pseil oder eine andere spitze Wasse Çîare. Рарон. 80,64 (nach Арбассы, Насаз. Ind. unter शाराष.)

मुची रोमन् m. = मुचिरोमन् Taik. 2,5,5.

म्चीवज्ञ 1) adj. (f. आ) spitz wie eine Nadel: पानि so v. a. zu eng Bhàvapa. 7. Suça. 2, 396, 15. 397, 14; vgl. unter मूचीमुख 1) b). — 2) m. N. pr. a) eines Wesens im Gefolge Skanda's MBs. 9, 2574. — b) eines Asura Hariv. 12942.

मूचीमूत्र अ मूचिमूत्र

स्टिक्त (6. स् + 3°) adj. schön aufgerichtet: धर्म R. 2,43,10.

मूच्य (von सूच्य) adj. anzudenten, was angedentet wird Sin. D. 305. Halis. 1,94.

1. मूच्यप्र (सूचि + घ्रप्र) n. Nadelspitze: विद्व Pankar. 62, 9. द्वपं च ते न पश्यामि सूच्यप्रमिप निन्दितम् MBH. 1, 3410. सूच्यप्रेषापि पद्भेर्पि भिद्योत (so ed. Bomb.) — तन्मात्रमिप चेन्मक्षं न द्राति पुरा 9,1805. सूच्यप्रं नात्यज्ञ: पूर्वम् so viel Land als eine Nadelspitze einnimmt 1807. सूच्य-प्रभेद्यमिप भूमितलं न तेषाम् Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6,548,2.9.

2. स्ट्या 1) adj. spitz wie eine Nadel. — 2) m. Dorn AK. 3, 4, 1, 18. स्ट्यास्थलन m. Saccharum cylindricum Roxb. Ratnam. 311.

सूच्यास्य (सूचि + आ॰) 1) adj. ein Spitzmaul u. s. w. habend und spitz wie eine Nadel. — 2) m. a) Ratze H. 1300. — b) Mücke Râáan. 19,132. — c) eine best. Stellung der Hand (oder Hände) Verz. d. Oxf. H. 86, a,28. 202, a,7. 33.

मूच्याह्म (मूचि + म्राह्मा) m. eine best. Gemüsepstanze, = मितावर

1. सूत partic. veranlasst, angetrieben, gesandt u. s. w. s. u. 2. सु und vgl. न्ष्त.

2. सूत 1) adj. geboren habend s. u. 4. सु und vgl. सुजूत. सूता Tochter Pańkar. 181,5 schlerhast sur सुता. — 2) Quecksilber AK. 2, 9, 100. Такк. 3,3,189. Н. 1050. Н. ап. 2, 208. Мвр. t. 72. Riéan. 13,112. Çîrře. Sañh. 3,11,94. 12,51. 13,93. Sarvadarçanas. 99,18. Kilakakra 1,154. 4,224. सस्मात्तकरण Verz. d. B. H. No. 995. — Vgl. बह

3. ਜੁਨ੍ਹੇ m. 1) Wagenlenker, Stallmeister (ein Fürstendiener, der in den älteren Schriften häufig neben ঘাদায় genannt wird): im Epos auch eine Art Herold eines Fürsten (neben मागध und बन्दिन्); der Herold κατ' έξοχήν ist Lomaharshaṇa. Im System ist der Sûta der Sohn eines Brahmanen von einer Kshatrijå. AK. 2,8,2,27. 2,10,3. 3, 4,42,64. Таік. 3,3,189. H. 760. 794. 898 (als Sohn eines Kshatrija und einer Brahmanin). an. 2,208. Msp. t. 72. Halâs. 2,280. 294. AV. 3,5,7. VS. 16,18. 30,6. TBa. 1,7,2,4. 2,7,28,4. Çat. Ba. 5,3,2,5. 4,4,17. 13,4,2,5. 7,2,43. Kâts. 28,3. Pańkav. Ba. 19,1,4. Kâts. Ça. 15,7,

12. 20,1,15. सूत्रयामणीनाम्, ्यामण्याम् P. 7,1,56, Schol. M. 10,11.17. 26.47. Jiéń. 1,93. MBH. 1,1026. 6940. 3,731. 2265. 2627. 2749. 5,7211 (स॰ व्यां.) ज्ञास्त्रस्य विक्ताः सूता वे पिरचारकाः । न तित्रयो वे सूतानां प्रण्याच कथं च न ॥ 8,1372. 12,2233. fg. Hariv. 78. 325. 327. 1709. R. 1,1,28. 19,13. 2,32,17. 34,1. fgg. 93,15. 111,12. R. Gora. 2,11,20. fgg. 12,36. 26,14. 67,4. RAGH. 3,42. Çik. 5,1. fgg. Vikr. 5,4. fgg. Varib. Bah. S. 10,10. 87,20. VP. 102. fg. 276. 283. Mirk. P. 68,26. Bhic. P. 1,11,21. 4,15,20. 9,15,31. Verz. d. Oxf. H. 12,a,1. fgg. 47, b,3. 56, a, N. 1. ेकिन MBH. 3,731. য়য়॰ 4,315. — 2) Zimmermann, Wagner AK. 8,4,44,64. H. an. MBD. — 3) N. pr. eines Sohnes des Viçvamitra MBH. 13,256. — 4) सूत्र Mirk. P. 35,35 fehlerhaft für मृत, Pań- шॅर. 176,3 für? — Vgl. वि॰, तीत, तीति. तीत्य.

1. स्तक (von 2. स्त) 1) n. a) Geburt Trik. 3, 3, 47. H. an. 3, 108. Med. k. 169. Pin. Gaus. 3,10. हात्री हाकाश (vgl. हाकुसूतक) M. 4,110. 5,58. 62. MBH. 1,3047. 4803. 3,17294. 5,3194. 4644. 13,6230. MARK. P. 32, 28. 35, 48. WEBER, KRSHNAC. 300. Schol. zu Katj. Cr. 423, 11. 14. Kull. zu M. 5, 79. मृतकान die durch die Geburt eines Kindes (im Hause verunreinigte) Speise Ait. Br. 7, 9. Par. Grej. 2, 8. Canen. Grej. 4, 7. 6,1. Kauc. 141. Verz.d. Oxf. H. 281, b, 46. मृतकात्राख M. 4,112. — b) die durch die Geburt eines Kindes bewirkte Unreinheit der Eltern Jich. 3,18. fg. मृतकात्त नामकर्म विधेयम् WEBER, KASHAAG. 299, N. 2. ह्रती सप्रसचिति सूतकम् Duórtas. 76,7. मता मेाक्मपी माता जाता बाधमयः मृतः । उभयाः मृतकं রাম্ম Verunreinigung überh. Spr. (II) 4946. — c) Hemmniss (সমি-बन्धकाः त्रज्ञयज्ञविवाकेषु स्राह्य केामे ४ चने जपे । स्रार्व्धे सूतकं न स्यार्-नार्ट्ये तु सूतकम् ॥ Тітшіліт. im ÇKDa. — 2) m. n. Quecksilber Taik. 2,9, 34. 3,3,47. H. an. 3,108. Med. k. 169. Han. 155. Kalakakra 5,204. नृत् o m. Sarvadarçanas. 99,16. etwa Calcination (des Quecksilbers): पद्या लोक् तथा देके कर्तव्यः सुतकः 100,15. — 3) f. सूतका = सूतिका Vartt. 11 zu P. 7,3,45. Vop. 4,7. — 4) f. H Aan Wöchnerin ebend. AV. 8,6,19. ÇANEH. GRHJ. 2,12. 4,7.11. M. 5,85. SUCR. 1,255,14. 370,5. Spr. (II) 1299. VA-RAH. BRH. S. 51, 20. MARK. P. 35, 28. 34. Verz. d. Oxf. H. 294, b, 16. Verz. d. B. H. No. 269. 858. Weber, Krshnag. 266. नव 287. П. Çârñg. Sañh. 1,7,107. Hलनामि Çайки. Сан. 1,25. Рав. Сан. 1,16. MBn. 3,14207. मृतिकान M. 4,212. मृतिकाना गवाम् vor Kurzem gekalbt habend MBu. 12,1317. Jićn. 2,163 (ohne गा). — Vgl. मृतः, राक्रमृतकः, श्राहः, उ-पस्तिकाः

2. मूतक (wohl von 3. मूत) m. N. pr. eines Mannes Paavarâdhs. in Verz. d. B. H. 60,81.

स्तकागृङ् n. = स्तिकागृङ् Вилвата zu АК. nach СКDв.

মূন্ত্র m. Sohn eines Wagenlenkers MBH. 3,741. der Sohn (Adoptivsohn) des Sûta Adhiratha, Bez. Karņa's Hanv. 1709.

स्ततन्य m. Bez. Karņa's H. 711.

स्तता f., nom. abstr. zu 3. सूत 1) Hanv. 4058.

सुतत्व n. desgl. MBs. 3,2901.

सुतद्वित् f. = सूतपूत्री P. 6,3,70, Vårtt. 10.

Hূননন্দ m. Sohn eines Wagenlenkers, Bez. des Ugraçravas MBs. 1, 2.

Hূন্দুর 1) m. a) Sohn eines Súta so v. a. Wagenlenker MBs. 3, 2885.

— b) Bez. α) Karņa's (vgl. মূন্র) Bs. 6, 11, 26. MBs. 8, 1374. — β) Ki-